

U 51/2011 vp

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle koskien ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta (GSP-järjestelmän uudistaminen)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti (GSP-järjestelmän) uudistamisesta KOM lähetetään eduskunnalle komission 10 päivänä (2011)241 lopullinen sekä siihen liittyvä muistio. toukokuuta 2011 tekemä ehdotus Euroopan Unionin yleisen tullietuusjärjestelmän

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2011

Eurooppa- ja ulkomaankauppaministeri *Alexander Stubb*

Ulkoasiainsihteri Helena Silvonon

ULKOASIAINMINISTERIÖ
3.11.2011

MUISTIO

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI YLEISEN TULLIETUUSJÄRJESTELMÄN SOVELTAMISESTA

1 Tausta

Euroopan unioni on myöntänyt vuodesta 1971 kehitysmaille tullietuuksia yleisessä tullietuusjärjestelmässä (jäljempänä GSP-järjestelmässä, *General Scheme of Tariff Preferences*). GSP-järjestelmällä EU pyrki edistämään kehitysmaiden integroitumista maailmankauppaan myöntämällä niille tullietuuksia (tullittomuus tai alennettu tulli) yksipuolisesti. Tavoitteena on köyhyyden vähentäminen kansainvälisen kaupan kautta syntyvän talouskasvun avulla. GSP-järjestelmä on myös EU:n tärkeimpiä kauppapoliittisia välineitä keskeisten ihmisoikeuksien, työntekijöiden oikeuksien, kestävän kehityksen ja hyvän hallinnon edistämiseksi kehitysmaissa. On tärkeä korostaa, että GSP-järjestelmä kohdistuu ainoastaan kehitysmaiden harjoittamaan tavarakauppaan. Se ei sisällä muita kehityspoliittisia instrumentteja.

Nykyinen GSP-järjestelmä perustuu 22 päivänä heinäkuuta 2008 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 732/2008 yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1. päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011. GSP-järjestelmä sisältää kolme tullietuusmenettelyä, joissa on mukana yhteensä 176 kehitysmaata, 1. yleinen GSP-menettely (111 maata), 2. kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskeva erityinen kannustusmenettely, GSP+ (15 maata) ja 3. vähiten kehittyneitä maita koskeva erityinen menettely, EBA ("kaikki paitsi aseet, everything but arms") (50 maata).

Yleisen GSP-menettelyn piiriin kuuluvat maat on määritetty kahden "negatiivisen" kriteerin perusteella, eli korkean tulotason maat on suljettu ulkopuolelle (paitsi jos näiden maiden vienti ei ole ollut tarpeeksi monipuolista) sekä maat, joiden kanssa EU on solminut vapaakauppasopimuksen. Yleisessä GSP-menettelyssä tuotteet on jaettu arkoihin

ja ei-arkoihin tuotteisiin. Ei-arkoja tuotteita voidaan tuoda tullivapaasti lukuun ottamatta tullin maatalousosaa. Arkojen tuotteiden osalta tullitariffin mukaisia arvotulleja alennetaan 3,5 prosenttiyksikköä. Tekstiilituotteiden osalta alennus on 20 prosenttia. Menettely kattaa yli 6200 tullinimikettä ja näistä n. 2400 luetellaan ei-aroiksi tuotteiksi ja n. 3800 aroiksi.

Kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevan kannustusmenettelyn, eli ns. GSP+-menettelyn piiriin kuuluvat maat, jotka ovat ratifioineet ja toimeenpanneet 27 keskeistä kansainvälistä sopimusta, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin, ympäristöön, hyvään hallintoon sekä työelämän perusoikeuksiin. Edunsaajamaiden on myös täytettävä asetuksen heikommassa asemassa oleville maille määritetyt kriteerit. GSP+-menettelyn piiriin kuuluvat tuotteet ovat pääosin samat kuin yleisen GSP-menettelyn piiriin kuuluvat tuotteet. GSP+-kannustinjärjestelmään kuuluville maille myönnetään tullivapaakohtelu lähes kaikille GSP-järjestelmän katteeseen kuuluville tuotteille (poikkeuksena tuotteet joilta kannetaan sekä arvo- että paljoustulli, jolloin paljoustulli kannetaan).

Vähiten kehittyneille maille tarkoitettu "kaikki paitsi aseet", EBA-erityisjärjestely, lisättiin GSP-järjestelmään vuonna 2004. Menettely tarjoaa tullittoman ja kiintiöttömän pääsyn EU:n markkinoille sellaisille tuotteille, jotka ovat peräisin Yhdistyneiden Kansakuntien (YK:n) vähiten kehittyneiksi maiksi tunnustamista ja luokittelemista maista, asekauppaa lukuun ottamatta.

Nykyistä GSP-järjestelmää koskevan neuvoston asetuksen ((EY) N:o 732/2008) voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 11 päivänä toukokuuta asetuksen, jolla nykyisen asetuksen voimassaoloa jatketaan 31 päivään joulukuuta 2013 asti, jotta

neuvostolle ja parlamentille jäisi tarpeeksi aikaa valmistella uutta GSP-asetusta Lissabonin sopimuksen myötä pidentyneiden lainsäädäntömenettelyjen mukaisesti.

2 Kansallinen käsittely ja käsittely EU:ssa

Asetusehdotusta ja u-kirjelmää on käsitelty EU-2 kauppapoliittisessa jaostossa.

Asetusehdotusta on käsitelty neuvoston yleistä tullietuusjärjestelmää käsittelevässä työryhmässä sekä EU:n kauppapoliittisessa komiteassa.

3 Ehdotuksen oikeusperusta

Asetusehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklaan, jonka mukaisesti ehdotusta käsitellään tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

4 Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Euroopan komissio on 10 päivänä toukokuuta 2011 tehnyt ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta [KOM(2011)241 lopullinen]. Ehdotetulla GSP-asetuksella tarkistetaan, mukautetaan ja päivitetään GSP-järjestelmää ja korvataan voimassaoleva nykyinen sääntely. Tarkoituksena on ottaa paremmin huomioon maailmantalouden ja -kaupan nykytilanne, joka poikkeaa merkittävästi alkuperäisen GSP-järjestelmän käyttöönoton aikaisesta tilanteesta.

Kaupan lisääntymisen myötä monet kehitysmaat ja vientialat ovat onnistuneesti integroituneet maailmanmarkkinoille ja jatkossa ne pystyvät laajentamaan vientitoimintaansa ilman tullietuuksien tarjoamaa apua. Kehittyneimmät kehitysmaat asettavat myös paineita köyhimpien maiden viennille. Näistä syistä ehdotusluonnoksessa pääpaino on GSP-etuuksien suuntaamisessa eniten apua tarvitseville maille.

Nykyisen GSP-järjestelmän tavoin uusi järjestelmä perustuisi kolmeen tullietuusmenettelyyn, eli 1. yleiseen GSP-menettelyyn, 2. kestävästä kehitystä ja hyvää hallintoa koske-

vaan kannustusmenettelyyn sekä 3. vähiten kehittyneille maille tarkoitettuun ”kaikki paitsi aseet”-erityisjärjestelyyn (EBA, ”everything but arms”).

Ehdotuksessa lähdetään siitä, että yleisen GSP-menettelyn piiriin tulisi lukea kehitysmaat, joilla on samat kehitystarpeet ja jotka ovat samanlaisessa talouskehityksen vaiheessa. Yleisen GSP-menettelyn mukaisiin etuuksiin olisivat jatkossa oikeutettuja kehitysmaat, joita Maailmanpankki ei ole luokitellut korkean tulotason tai ylemmän keskitulotason maiksi, tai jotka eivät ole edunsaajina jossain muussa EU:n etuuskohteluun perustuvassa markkinoillepääsyjärjestelyssä, jonka tullietuudet ovat vähintään samantasoiset kuin GSP-järjestelmässä. Jälkimmäisessä on käytännössä kyse EU:n neuvottelemista vapaakauppasopimuksista tai EU:n yksipuoliseen etuuskohteluun perustuvista järjestelyistä. Sen lisäksi Euroopan unioniin assosioituneita merentakaisia alueita ei katsottaisi enää GSP-järjestelmään oikeutetuiksi. Kehitysmaille tarkoitettua etuuskohtelua ulkopuolelle suljettaisiin yllämainittujen kriteerien perusteella Kuwaitin, Venäjän, Saudi Arabian ja Qatarin kaltaiset maat.

Yleisessä GSP-menettelyssä tuotekate ja etuusmarginaalit säilyvät muuttumattomina. Tullietuudet eriytetään jatkossakin arkoihin ja ei-arkoihin tuotteisiin. Ei-aroille tuotteille myönnetään tullivapaa kohtelu ja arkojen tuotteiden tulleihin sovelletaan tullialennusta. Arvotullien alennus olisi 3,5 prosenttiyksikköä, tekstiilituotteiden arvotullia alennetaan 20 prosentilla ja paljoustulleja 30 prosentilla. Alle 1 prosentin tai 2 euron tulleja ei kannettaisi lainkaan.

Yleisen GSP-menettelyn ns. graduatiomekanismia, eli kynnyсарvoja, joiden perusteella tietyn GSP-maan tietty tuotesektori suljetaan etuuksien ulkopuolelle, on uudistettu. Asetusehdotuksessa kynnyсарvoja on nostettu, koska uudessa järjestelmässä GSP-maita tulee lähtökohtaisesti olemaan vähemmän ja näin ollen jäljellä olevien maiden suhteellinen tuontiosuus tulee olemaan suurempi. GSP-menettelyn mukaiset tullietuudet vedettäisiin jatkossa pois (suspendoitaisiin) tiettyyn tuoteryhmään kuuluvilta, GSP-maista peräisin olevilta tuotteilta, kun kyseisten

tuotteiden tuonti tietyistä maista Euroopan unioniin on kolmena perättäisenä vuonna ylittänyt 17,5 prosentin kynnyksarvon (tekstiilituotteiden kynnyksarvo 14,5 prosenttia). Kynnyksarvot lasketaan prosenttiosuutena kaikista GSP-maista peräisin olevien samojen tuotteiden tuonnin kokonaisarvosta. Graduaatiota ei tulla soveltamaan kestäväää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevan kannustusmenettelyn edunsaajamaihin (GSP+-mailhin) eikä vähiten kehittyneitä maita koskevan erityismenettelyn edunsaajamaihin (EBA-maihin).

Kestäväää kehitystä ja hyvää hallintoa koskeva kannustusmenettely (GSP+) myönnetään jatkossakin maille, jotka täyttävät haavoittuvuuteen ja keskeisten kansainvälisten sopimusten ratifiointiin liittyvät vaatimukset. Jotta GSP-edunsaajamaa voisi saada GSP+etuudet, on sen täytettävä talouden yksipuolisuutta ja riittämätöntä kansainväliseen kauppaan osallistumista koskevat kriteerit ja ratifioitava sekä toimeenpantava asetuksessa luetellut 27 yleissopimusta. Tämän mukaan heikommassa asemassa olevalla maalla tarkoitetaan maata, jonka seitsemään suurimpaan GSP-tuoteryhmään kuuluvien tuotteiden tuonnin arvo ylittää 75 prosenttia maan yhteenlasketun GSP-tuonnin arvosta kolmena vuonna perättäin. Sen lisäksi maan GSP-tuonnin arvo on alle 2 prosenttia kaikkien GSP-maiden GSP-menettelyn alaisten tuotteiden tuonnista. Kyseistä 2 prosentin kynnyksarvoa on nostettu voimassaolevassa asetuksessa olevasta 1 prosentin kynnyksarvosta, koska GSP-maiden määrän pienentyessä GSP+-maiden suhteellinen tuonti on aikaisempaa suurempi.

Asetuksessa tarkoitettut yleissopimukset ovat keskeisiä YK:n ja ILO:n ihmisoikeuksia, työntekijöiden oikeuksia sekä ympäristönsuojelua ja hyvän hallinnon periaatteita koskevia yleissopimuksia. Lisävaatimuksena on otettu mukaan ilmastopimuksen allekirjoitus ja implementointi. Kansainvälisten yleissopimusten seuranta ja arviointia varten tullaan käyttämään tehokkaampaa ja avoimempaa järjestelmää, jonka myötä EU pyrkii parantamaan sopimusten täytäntöönpanon tuloksia. Komission tulee kahden vuoden välein esittää Euroopan parlamentille ja neu-

vostolle kertomus yleissopimusten ratifiointitilanteesta, yleissopimusten raportointivelvoitteiden täyttymisestä sekä käytännön täytäntöönpanon edistymisestä. Asetusehdotuksessa on myös vahvistettu edunsaajamaan ja komission välisiä yhteistyövelvoitteita. Todistustaakka siitä, että sopimuksia noudatetaan, siirtyy kullekin edunsaajamaalle. Edunsaajamaan on toimitettava kaikki tiedot, joita tarvitaan sen arvioimiseksi onko edunsaajamaa noudattanut GSP+-etuuksiin oikeuttavia, velvoittavia sitoumuksia.

GSP+-menettelyn tuotekate ja tuotteiden ryhmittely on sama kuin yleisessä GSP-menettelyssä. GSP+-kannustusmenettelyssä edunsaajamaille myönnetään laajalti tullivapaa pääsy EU:n markkinoille. Arvotulleja ei kanneta GSP+-järjestelmään kuuluvilta tuotteilta. Tuotteilta, joilta kannetaan sekä arvotulli että paljoustulli (maataloustuotteet), kannetaan yhä paljoustulli ja sokerilta enintään 16 prosentin tulli.

Vähiten kehittyneille maille tarkoitettu ”kaikki paitsi aseet”, EBA-erityisjärjestely, pysyy muuttumattomana. EBA-menettelyssä YK:n vähiten kehittyneimmiksi maiksi luokitelluiksi maista peräisin oleville tuotteille myönnetään tulliton pääsy EU:n markkinoille, lukuun ottamatta aseita. Ainoastaan sokerin maahantuonnissa (tullinimikkeeseen 1701 kuuluvat tuotteet) vaaditaan tuontilisenssi 30 päivään syyskuuta 2015 asti.

Etuuksien väliaikaiseen peruuttamiseen oikeuttavat syyt ja menettelyt on myös selkeytetty. Kaikkien kolmen etuusmenettelyn väliaikaisen peruuttamisen perusteisiin on sisällytetty kansainvälisten yleissopimusten periaatteiden vakava ja järjestelmällinen rikkominen. Sen lisäksi väliaikaisen peruuttamisen perusteisiin on lisätty raaka-aineiden hankintaan vaikuttavat epäterveet käytännöt (kaupan rajoitukset) ja kansainvälisten terroristien vastaisten yleissopimusten noudattamatta jättäminen. Muita syitä peruuttamiselle ovat vankityövoiman avulla valmistettujen tuotteiden vienti, puutteet huumausaineiden viennin tullivalvonnassa, epäterveet kaupan käytännöt sekä kalastukseen liittyvien suojelutavoitteiden noudattamatta jättäminen. Etuusmenettelyt voidaan myös peruuttaa väliaikaisesti petokseen, väärinkäyttöksi tai

alkuperää koskevien sääntöjen rikkomiseen liittyvistä syistä. GSP+-menettelyn mukaiset tullietuudet voidaan peruuttaa väliaikaisesti, jos edunsaajamaa ei noudata sitoumustaan yleissopimusten ratifioinnin voimassa pitämisestä tai noudata yleissopimusten mukaisia raportointivaatimuksia, tai jos edunsaajamaa ei tee yhteistyötä vahvistettujen valvontamenettelyjen yhteydessä.

Jotta EU:n taloudellisia etuja voitaisiin turvata paremmin ja jotta edistettäisiin oikeusvarmuutta, vakautta ja ennustettavuutta, suojamekanismeihin liittyviä hallintomenettelyjä on parannettu mm. määrittelemällä keskeiset oikeudelliset käsitteet selvästi. Yleisten suojatoimenpiteiden lisäksi asetukseen on sisällytetty erityiset, nopeutetut tekstiili-, maatalous- ja kalastusalan suojatoimenpiteet. Maatalousalan erityissuojatoimenpiteet kattavat myös etanolin, ETBE:n, liuottimet, jäänpoistonesteet ja biodieselin.

Asetusehdotuksessa valtaa antaa säädöksiä on siirretty komissiolle EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti kun asetuksen liitteisiin (joissa luetellaan edunsaajamaat, asetuksen piiriin kuuluvat tuotteet, yksityiskohtaiset kynnyksarvot graduoinnille, GSP+-maita koskevat haavoittuvuus-kriteerit sekä GSP+-kannustusmenettelyn yleissopimukset) tehdään muutoksia, tai kun tullietuuksia peruu-tetaan väliaikaisesti, ja kun annetaan menet-telysääntöjä GSP+-järjestelmää koskevien hakemusten laatimisesta, väliaikaisen peruut-tamisen toteuttamisesta ja suojatoimipidetut-kimuksista.

Asetuksen täytäntöönpanossa täytäntöön-panovaltaa on siirretty komissiolle, jota jä-senvaltiot valvovat 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neu-voston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukai-sesti. Päätökset tullietuuksien keskeyttämistä ja väliaikaista peruuttamista koskevien me-nettelyjen vireillepanosta tehdään neuvoa-antavassa menettelyssä. Suojatoimipidetut-kimuksia ja etuusmenettelyjen keskeyttämistä koskevat päätökset tehdään tarkastelume-nettelyä noudattaen. Asianmukaisesti perus-telluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät suojatoimipidetutkimuksiin ja tullimenettelyjen ja -velvoitteiden noudatta-

matta jättämisestä johtuviin väliaikaisiin pe-ruuttamisiin, komissio voisi hyväksyä välit-tömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädök-siä.

Ennakoitavuuden ja järjestelmän vakauden parantamiseksi ehdotetaan, että asetuksen voimassaololle ei enää asetettaisi määräai-kaa. Järjestelmästä tulisi näin toistaiseksi voimassaoleva, jotta taloudellisille toimijoille ja edunsaajamaille voitaisiin luoda vakaam-mat toimintapuitteet. Läpinäkyvyyden paran-tamiseksi komission olisi raportoitava neu-vostolle ja Euroopan parlamentille säännöllis-esti GSP-järjestelmän vaikutuksista. Komis-sion olisi viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta annettava kertomus asetuk-sen toiminnasta ja arvioitava, onko GSP-järjestelmää, myös kestävää kehitystä ja hy-vää hallintoa koskevaa erityistä kannustus-menettelyä sekä tullietuuksien peruuttamista käsitteleviä säännöksiä, tarkasteltava uudes-taan. Raportoinnissa komission olisi otettava huomioon vaikutukset edunsaajien kauppaa, kehitystä ja rahoitusta koskeviin tarpeisiin.

EU:n GSP-järjestelmän on noudatettava Maailman kauppajärjestön, WTO:n vaati-muksia ja erityisesti oikeuttamislauseketta, jonka mukaan WTO:n jäsenet voivat myön-tää kehitysmaille poikkeuksen WTO:n MFN-periaatteesta ("most favoured nation" –periaate), jonka mukaan kaikkia WTO-jäseniä on kohdeltava samalla tavalla syrji-mättömästi. Käytännössä tämä tarkoittaa, että kehitysmaille myönnettävälle etuuskohtelulle on saatava WTO:n hyväksyntä ja että järjes-telmä toimeenpannaan WTO:n sääntöjen edellyttämällä tavalla.

5 Taloudelliset ja muut vaikutukset

Vuoden 2009 tilastojen mukaan GSP-järjestelmään kuuluvia etuuksia myönnettiin n. €60 mrd tuonnille, joka vastasi 4 prosenttia EU:n koko tuonnista ja 9,3 prosenttia EU:n tuonnista kehitysmaista. Tästä tuonnista € 48 mrd kuului yleisen GSP-menettelyn piiriin. EU:n laskennallinen menetys saamat-ta jääneistä tulleista oli vuoden 2009 tilaston mukaan €2,97 mrd. Esityksen mukaan mene-tys pienenesi 1,9 miljardiin euroon.

Yleisesti ottaen GSP-maakatteen rajaamisella köyhimpiin kehitysmaihin olisi erittäin pieni merkitys Suomen tuontiin. Vuoden 2010 tuontilukujen perusteella tullietuusuuksien ulkopuolelle mahdollisesti suljettavan tuonnin arvo olisi n. € 436 miljoonaa. Maatasolla Suomen kannalta merkittävimmät järjestelmästä putoavat maat olisivat Venäjä, Kazakstan, Malesia, Brasilia ja Arabiemiraatit. Venäjän tuonnissa GSP-etuuskohtelua haettiin vuonna 2010 n. 8 prosentille Venäjän kokonaistuonnista, joka on Suomen kannalta merkittävin yksittäinen järjestelmästä putoava maa (Venäjän GSP-tuonnin arvo oli vuonna 2010 €380 milj., eli n. 50 prosenttia koko GSP-tuonnin arvosta). Tuotteet, joihin GSP-etuuksia on haettu, ovat pääasiassa kemiantuotteet, autonrenkaat, vaneri sekä metallituotteet (kuparilanka). GSP-etuuksien poistumisella voi olla suoraa vaikutusta lähinnä yksittäisiin yrityksiin, joiden tuonnissa tullitaso voi kohota.

Järjestelmän piiristä poistuvat myös maat, joiden kanssa EU:lla on vapaakauppasopimus sekä maat, joille EU myöntää yksipuolisia kauppaehtoja jonkin muun järjestelmän kautta. Näiden muutosten taloudellinen vaikutus on merkityksetön, mutta järjestelmää selkeyttävä.

6 Suhde Suomen lainsäädäntöön

Asetus kuuluu kauppapolitiikan alaan ja siten unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

7 Ahvenanmaan asema

Valtioneuvoston arvion mukaan asetus ei tule sisältämään Ahvenanmaan toimivaltaan kuuluvia kysymyksiä.

8 Valtioneuvoston alustava kanta

Valtioneuvosto katsoo, että GSP-järjestelmän uudistusten tulee lähtökohtaisesti edistää kehitysmaatuontia sekä tullietuusuuksien että tuotekatteen osalta. GSP-järjestelmän uusimisessa valtioneuvoston ta-

voitteena on yleisten tuontipoliittisten tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman liberaali järjestelmä.

Valtioneuvosto kuitenkin katsoo, että edunsaajamaiden rajaaminen köyhimpiin kehitysmaihin poistamalla järjestelmästä korkean ja ylemmän keskitulotason maat, sekä maat, joiden kanssa EU on solminut vapaakauppasopimuksen tai joille EU myöntää yksipuolisesti tullietuuksia, on tarkoituksenmukaista ja tekee järjestelmästä merkityksellisemmän sen piiriin jäävien edunsaajamaiden kannalta. Kysymykseen lopullisesta maakatteesta tulisi kuitenkin suhtautua avoimesti ja varmistaa, ettei järjestelmän piiristä pudoteta maita, jotka yhä tarvitsevat yksipuolisia tullietuuksia taloudellisen kehityksensä tueksi.

Valtioneuvoston tavoitteena on, että uuden GSP-järjestelmän tulee olla sen piiriin jäävien edunsaajamaiden kannalta parempi tai vähintään voimassa olevan järjestelmän tasoinen sekä tullietuuksiltaan että tuotekatteeltaan. Valtioneuvosto suhtautuu tältä osin myönteisesti järjestelmän avoimuuden lisäämiseen ja on valmis tarkastelemaan tuotekatteiden laajentamista, tullialennusten suuruuden lisäämistä ja herkkien tuotteiden määrän vähentämistä uutta järjestelmää koskevan asetusehdotuksen käsittelyn yhteydessä.

Valtioneuvoston tavoitteena on hyvän hallinnon ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kautta saatavia GSP+-etuuksia koskevan järjestelmän selkeyttäminen ja tehostaminen. Ehdotetut kelpoisuusvaatimukset sekä valvontamekanismit vastaavat hyvin tavoitteitamme. Tärkeää on myös, että GSP+-haavoittuvuus-kriteeriä höllennetään suhteessa suppeampaan maakatteeseen.

Läpinäkyvyyden ja ennustettavuuden lisääminen on myös yksi valtioneuvoston keskeisistä tavoitteista. Valtioneuvosto kannattaa ehdotusta, että järjestelmästä tulisi toistaiseksi voimassaoleva, koska tämä tukee taloudellisten toimijoiden pitkäjänteistä tuontia ja vientitoimintaa ko. järjestelmän puitteissa. Valtioneuvosto kannattaa myös asetusehdotuksen vahvistettuja raportointivelvoitteita.